

Pri tem imajo nekatere teh dežel doklade do 96 odstotkov (Galicija, Bukovina) in Slezija do 82 odstotkov, da je davčni vijak do skrajnosti navit. Le Niža Avstrija in Dalmacija izkazujejo neznamenit prebitek, ostale dežele delajo s primanjkljajem.

Ker skoro vse meščanske parlamentarne stranke vladajo v tem ali onem deželnem zboru (izjemni gališke Ukrajinci) in napravljajo in ker so tudi Ukrajinci na tem, da izsilijo prostor pri mizi, in ker imajo te meščanske stranke jedro svoje moči v deželni zboru in v občini in spravljajo svoje volilce z deželnimi sredstvi v dobro voljo, odtod naenkrat ta genljiva enodušnost v stremljenju, da se sanirajo deželne finance in s tem okrepe njih fondov za politično korupcijo. Lahko bi zvišali deželne doklade, kot avtonomisti bi jih celo morali; ampak boje se naložiti svojim volilcem nova bremena in raje izsilijo vsote po ovinkih od države, da diskreditirajo parlament in podvzdignejo svoje deželno gospodarstvo v najsijajnejšo luč. Ali niso v resnici kakor čarodejnik, ki v deželni zboru neprenehoma dajejo, ne da bi kdaj jemali.

Ta avtonomija se torej ponižuje za kurtizanko države, da igra z zamenjano vlogo kavalirja napram zvodniku: privilegirane volilcu.

Od leta 1907 zavlačevana finančna reforma je takorekoč vzpodbuda, da se brž čim več se razmeče, da se potrebnost pri velikem razbojstvu še bolj jarko pokaže in da se pri razdelitvi plena doseže nameček, »precipuum«. Nedvomno so nekatere deželne uprave namenoma napravljale, da z ozirom na bedo dežele čim več vlove. In državna finančna uprava je gledala to postopanje s prekrižanimi rokami.

Po katerih načelih se razdeli plen med dežele? Kakšen je razdelilni ključ?

Pravičnega ključa ni in ga ne bo, dokler se meni nič tebi nič odkazujejo deželne vsote. Ena dežela je previdno gospodarila in zato je primanjkljaj manjši: Ali naj za plačilo manj dobi kot dežela-zapravljivka? Ena dežela je sama poskrbela za visokimi dokladi, druga je ob nizkih dokladah delala dolgove: Ali naj prva nosi povisane državne davke, da se olajša davčno breme drugi? In tako dalje. Dežele gospodarijo tako različno, da zanje ni skupne mere. Avtonomne so.

Vzlic temu se kujejo sleparski ključ, ki naj zbujajo pomotno misel na pravično razdelitev; različni ključ se kombinirajo tako, da dežele s pasivnim gospodarstvom jemljejo aktivnim deželam iz žepa, kar potrebujejo. Ali kakor je priznal že Bilinski: Ključ je deficit!

Ze večkrat so kronovine nastopile kot rejenke države. Privikrat ob uvedbi osebnodohodninskega davka leta 1896 in izhod tistega časa je imenovan realnodavčni ključ. Nastal je tako-le:

Razred hišnih in zemljiških posestnikov se je branil plačati osebno dohodarino v polnem obsegu. Zahteval je odpise na realnih davkih (zemljiškem in hišnem davku), ki so še sedaj v veljavi. Hkrati pa je bil osebnodohodninski davek tako urejen, da je znaten del njegovega zneska odkazan deželam po razmerju realnih davščin, ki jih plačujejo. Zvišanje osebnih davkov samotvorno zviša odkazila po realnodavčnem ključu in sanira deloma deželne finance! Zatorej je zvišanje osebne dohodarine vseh gospodu Steinwenderju.

Vdrugič so vstopile dežele k državnemu zakladu na hrano leta 1901. Takrat je bil zvišan davek na žganje za 20 vinarjev, in ta znesek razdeljen med kronovine po takozvanem »konsumnem ključu

parkrat razprodan. Kdor se rad smeje, naj ga obišče! —ec.

Glasbena Matica v Ljubljani
priredi v začetku marca svoj drugi in v aprilu svoj tretji letošnji koncert, ki bo posvečen skladateljem Ipavcem. Na drugem se pa izvaja Dvořakov »Mrtvaški ženin«, ki je iz matičnih dunajskih koncertov vsem udeležencem v najlepšem spominu. Obisk teh koncertov najtopleje priporočamo!

Maksim Gaspari
je razstavil v izložbenem oknu trgovine Gričar in Mejač sliko, ki predstavlja dramsko osebo in intendantu slov. dež. gledališča. Procesijo vodijo prof. Kobal, blagajnik Šapla, dramaturg Zupančič in koncertni vodja prof. Hubad. Za njimi stopajo Verovšek (Blaž Mozol), Danilo, Bohuslav (Če frak dobro pristojno), Danilova, Bratina, Peček, Molek, Skrbinec, Fišer, Bukšek, Povhe, Grom, Križaj, Bukškova, Šetfilova, Kreisova, Vera Danilova itd. Karikatura je zbudila toliko zanimanja in pozornosti, da so se prve dni ljudje pred izložbo prerivali in si jo je bilo pobježiti in natančneje težko ogledati. Dobro bi bilo, da pride slika v roke, ki jo bodo vedele ceniti in ohraniti kakor kulturno-historični zbirki. Gaspariju pa na delu lahko čestitamo! —r.

žu 1901». Navidezno je bil za razdelitev merodajen dejanski konsum žganja v kronovinah, v resnici pa ni konsumne statistike in je zatorej ta ključ čisto samovoljen. Ker južne dežele popijo malo žganja (ker so vinske dežele) in vendar ne smejo ostati praznih rok, so že tedaj dobile »precipuum«, nameček nad svoj konsum. Ključ je bil že tedaj kriv, da je odprl denarno škrinjo države in jo vsako leto olajšal za okroglih 20 milijonov kron. Danes je še bolj izkrivljen, ker se je med tem konsum žganja krajeno zelo izpremenil.

Zdaj nameravajo vnovič zvišati davek na žganje za 50 vinarjev pri litru, ki se razdele deloma po starem »konsumnem ključu 1901«, deloma po novo konstruiranem ključu.

Z druge strani predlagajo ključ po številu prebivalstva, s tretje strani ključ po stvarnem in osebnem potrošku za šolstvo. Okolo ključa se suče barantanje meščanskih strank pri takozvanem malem finančnem načrtu Steinwenderjevem (davek na žganje, na vžigalice in osebno-dohodninski davek). Za kulisami parlamenta, na tajnih sestankih razrezavajo na kose kožo medveda, ki ga upajo počiti javno v zbornici. Prepričani so, da razdružuje skrivaj gospode deželne odbornike, ki so zlorablajoč nedostatek naše ustave hkrati poslanci, kar jih ne moti, da se očitno združujejo zoper državno blagajno in zoper davkoplačevalce.

Samo po sebi je umljivo, da so socialni demokrati v parlamentu odločni nasprotniki vsakega takega ključa in vsakega splošnega odkazila. Take odkazane vsote, ki se brezpogojno mečejo deželni zborom, izginjajo redno v brezdanjo malho agrarnih milodarov in prav nobenega poročila ni, da se v resnici uporabijo za bedno učiteljstvo. Zato je od vsega začetka stališče naše stranke: deželam je dajati prispevke za določen namen, z dolžnostjo, da ta namen s odkazanimi sredstvi tudi izpolnijo in da položijo državni račun. Kar zahtevamo danes z ozirom na učiteljsko bedo, je dotacija v ta namen, da se učno osebje na vseh javnih in meščanskih šolah pri svojih plačah zanači z državnim uradnim štirih najnižjih činovnih razredov. Stroške za to nosi državna kasa in je v to svrhu zvišati osebno dohodarino na višjih stopnjah in uvesti davek na dedščine in darila.*)

To je naš ključ. Ni razdelilni ključ za bankrotno deželno upravo, temveč ključ za rešitev učiteljskih plač, ki nas zanima. Vse drugo je nam odveč in od zla. Kdor hoče dati učiteljem, naj jim da po potrebi! Meščanske stranke, tako izgleda, so izgubile addresso učiteljev in adresirajo denar na dežele in ni ga poročila, da vsote ne izginejo.

Trpinčenje otrok.

Pariz, 31. januarja 1913.

Eden najostudnejših zločinov, ki jih ima na vesti kapitalizem, pelajoč se za čim večjim dobičkom, je brezdvomno ta, da se otroci uporabljajo za delo po tvornicah in delavnicah, da se ravna s njimi kakor s sužnji. Tudi francoska republika ni še izpremenila prav nič teh razmer, in vse fraze o demokraciji in social. republiki so le prevara. Vsi socialopolitiški zakoni so brezmočni v očigled brutalnemu izkoriščanju podjetnikov in popuščanju oblasti. V steklarski industriji cvete najbolj izkoriščanje otrok. Uvedeno imajo tudi obsežno priganjanje vajencev, pri katerem jim pomagajo duhovniške posredovalnice, ki priganjajo tvorničarju uboge dečke. Ker pa tvorničarju še ne zadostuje otroci francoskih proletarskih družin, so razvili tudi obširno trgovino s španskimi otroki, ki se lahko meri v svoji okrutnosti s trgovino deklet. Agentje, takozvani »padroni«, pokupijo otroke pri španskih starših, ki so zašli v bedo. Da se ognje obmejnimi stražarji, jih utihotapljajo čez mejo, jim preskrbe napačne listine in jih prodajajo francoskim podjetnikom. Na listinah je seveda napisano, da so dečki dosegli zakonito minimalno starostno dobo, Francoski podjetniki vedo čisto dobro, če vzemo na delo devetletnega dečka, da so kršili zakon; ali kaj jim to briga, saj je na listini zapisano, da je deček star štirinajst let in obrtni nadzornik jim ne more ničesar. Agentje pa preskrbe vajencem stanovanje in hrano, a jim zato pobere ves zaslužek, da ne ostane dečkom niti vinar in je vsak beg izključen.

Sodnijsko postopanje, ki je uvedeno sedaj proti nekaterim od teh »padronov«, ostro razkriva lopovski početje teh agentov. Da se je to početje razkrilo, ima zaslugu pariški komite za varstvo otrok. Zaradi ovadbe tega društva je državno pravdnistvo odredilo preiskavo 8. novembra 1912 v steklarskih tvornicah bratov Legras. Tvornice so v pariških predmest-

*) Podčrtali smo mi. Uredništvo.

jih. Tu so dobili 30 španskih dečkov v povprečni starosti 12 let. Na dečkih so se poznali sledovi opeklin, ki so baje posledica obratnih nezd. Okolo ušes so imeli dečki uhjasa, ker so dečke na barbarski način uhajali. Rane niso bile obvezane, in tako se je na njih nabiral prah, ki ga je v steklarskih delavnicah več kot preveč, in posledica tega je bilo zastrupljenje krvi. Pri zaslišanju pred državnim pravdnikom so dečki soglasno izpovedali, da jih tovarniški delavci niso nikdar pretepali.

Nadaljna preiskava je pa spravila na dan še naslednje: Večina dečkov je bilo iz okrožja Burgos. Agentje so plačali njihovim staršem 75 do 300 frankov (71 do 285 K kot dvajsetmesečno najemnino). Agentje so se obvezali, da bodo plačali dečkom potne stroške in jim preskrbeli stanovanje in hrano. Zato pa so pobrali agentje ves zaslužek dečkov, ki je znašal 1:18 K do 1:90 K.

Kakšna pa je bila hrana, kakšno stanovanje? Spali so v barakah na slamnicah, v katerih je kar mrgolelo mrčesa. Agent Lazo in njegov tovariš Gonzales sta pobegnila, le drugi agentje, ki so bili nekoliko manj lopovski, so počakali obravnave. Ali tudi tu so odkazali otrokom strašne spalnice in jih hranili zgolj s krompirjem in z repo. Policijski nadzornik je videl nekaj dečkov, ki so pobirali po trgu odpadke, da si napravijo juho. Obklečeni so bili v najostudnejše cunje, za obuvale so imeli poleti in pozimi raztrgane sandale.

Sodnijska obravnava je bila jako otežkočena, ker so agentje terorizirali dečke in jih z grožnjami pripravili do tega, da so govorili tako, da je bilo za agente dobro. Predvsem je bilo težavno zvedeti od dečkov njihovo pravo starost. Vsi dečki so izpovedali, da so stari po trinajst let, čeprav so izgledali vsi mlajše. Preiskovalni sodnik je dognal tudi, da so ranjeni dečki skrivali svoje rane med delom, da bi jih ne pogladi z dela, ali da bi ne dobili polovične mezd, in vse le iz strahu pred jezo agentov.

Vsakdo bo vprašal, kakšna kazen je pač zadela podjetnika, pri katerih so delali dečki. Nič, prav nič, se jima ni zgodilo. Pač je bila preiskava proti bratoma Legras že v teku, ker sta sprejela devetletnega dečka na delo. Dečka je prignal agent Gonzales, deček pa je bil sin njegove soproge. Ali človekoljubna podjetnika sta dokazala, da jima je bila izročena popolnoma pravilna delavska knjižica. In sodnik je seveda verjel tvorničarju, da je sprejel 9letnega dečka, ker je bil prepričan, da je star trinajst let.

Tako vidimo, da tudi na Francoskem ni vse zlato, kar se svetli!

Iz naše organizacije.

Goriško.

Goriško učiteljsko društvo je zborovalo dne 6. februarja t. l. v Gorici v dvorani »Central - Bio«, ki jo je lastnik, gospod Josip Medved, blagohotno brezplačno prepustil društvu v svrhu zborovanja. Zanimivo predavanje gospoda profesorja Ferdinanda Seidla »Geološki izprehodi po Goriškem« s krajinskimi in geološkimi podobami s skioptikonom je privabilo vse polno učiteljstva k zborovanju, da si bilo ugodno vreme. Razen učiteljstva so bili tudi navzoči gg. ravnatelja Bežek in Žnidaršič, okrajni šolski nadzornik dr. Pavlin, več gospodov profesorjev, g. dr. Vošnjak, gojenci in gojenke zadnjih letnikov tukajšnjih učiteljskih i. dr.

Predavanje gospoda profesorja je bilo strokovnjaško. Vodil nas je na geološki izprehod po vsej Goriški. Pokazal nam je, kakšno je gradivo goriškega ozemlja. Lepo je bilo videti na geoloških slikah s pomočjo skioptikona, katere sile in prirodni zakoni so izobrazili gore in doline ter dale današnje lice Goriški. Za ta res poučni in vzeleznimi geološki izlet je pač lahko hvaležno vse navzoče učiteljstvo gop. profesorju, zakaj s tem izletom ga je seznanil z notranjo in zunanjo zgradbo naše dežele. Laže mu bo tudi sedaj umevati oblike gor in dolin naše dežele.

Goriško učiteljstvo iskreno želi, da bi gospod profesor še večkrat stopil s svojimi učenimi predavanji pred njega ter mu s tem pomagal do večje duševne izobrazbe, a učiteljstvo bo tudi vedno iz srca hvaležno gospodu profesorju in vedelo ceniti njegovo naklonjenost in požrtvovalnost napram njemu. Hvala mu, lepa v imenu vsega navzočega učiteljstva za predavanje. Ker je predavanje trajalo čez poldne, so odpadle druge točke dnevnega reda.

Književnost in umetnost.

Publikacije Socialne Matice za leto 1913. Odbor Socialne Matice je sklenil,

da izda za leto 1913 med drugimi sledeče spise: Zmave: Ozdravljenje socialnega življenja s pomočjo prirodoslovja. Slanc: Zadruga v zgodovini človeštva. Ilesič: Jugoslovanska ideja. Seidl: Geološki izprehodi po goriški okolici. Nadalje se pripravlja obširen spis o sodobnem Trstu. Odbor Socialne Matice prosi gg. poverjenike, da dovrše zbiranje članov in vpošljejo tozadevna poročila odboru.

Politiški pregled.

* **Državna pomoč Češki.** Na seji deželnega odbora je sporočil referent za finančna vprašanja, da dobi Češka od državnega osebnodohodninskega in žganjarskega davka še tekom tega meseca dva milijona kron.

* **Češki socialni demokrati** so narodni in podpirajo češko obrambno delo. Med darovi, ki jih je prejela Osrednja Matica Solska, se nahaja znamenit dar češke narodne demokracije: 25.000 K. Socialni demokrati, branitelji vseh krivično zatiranih, morajo vsekakor braniti tudi pravice teptanih narodov in se zanimati za njihova obrambna društva.

* **Zatiranje Slovkov.** Kakšne razmere vladajo v Slovkah, kar se tiče zaplembe listov, kaže najbolje naslednji dogodek: Dne 27. prosinca je prišel v založništvo tiskarne Jana Purička v Ružomberku policijski uradnik v spremstvu dveh redarjev, se izkazal z odlokom presburškega fiskusa ter zaplenil cenovnik knjig imenovane tvrdke, in sicer zavoljo »ščuvanja« proti Madjarom, zakaj v cenovniku je bila navedena knjiga bolgarskega pisatelja Ivana Vazova »Nie mili, nie drahi«, ki je izšla kakor prvi zvezek »Paričkove slovaške knjižnice«. Zvezek I. »Nie mili, nie drahi«. Povest iz osvobođenja Bolgarske. Napisal Ivan Vazov. Iz bolgarskega preložil S. J. Zachay. 132 strani, 8° 70 h. Po pošti 5 h več. — S takim nečuvnim nasiljem bodo Madjari dosegli ravno nasprotno, kar nameravajo. Slovaki se od dne do dne bolj zavedajo svoje narodnosti, ustanavljajo bralna, trgovska in sokolska društva ter se branijo vsakega nadaljnega stika s svojimi madjarskimi zatiralci. Pač pa stopajo v kupčijsko in trgovinsko zvezo z moravskimi Čehi, kar jim je le v srečo.

* **Zvišanje kongruje.** V povelikonočnem zasedanju državnega zbora bodo predložili zbornici krščanski socialisti predlogo za zvišanje duhovniških plač. Korošec, Krek, Lampe e tutti quanti si mislijo: Non cuivis homini contingit adire Corinthum.

* **Za uničenje Poljakov.** Pruski proračun za leto 1913 izkazuje 17 milijonov mark za raznarodovalni boj proti Poljakom. Tako dobe: Komisija za naseljevanje Nemcev na poljskih posestvih 2.927.466 M., za nagrade uradnikom, ki se v ponemčevanju Poljakov posebno izkažejo, je določenih 3.060.000 M., politiška policija, ki zasleduje poljsko gibanje, 300.000 mark itd.

* **Protislovanske odredbe ruske vlade.** Na zahtevo zunanjega ministrstva je vlada prepovedala v Petrogradu, Moskvi in Kijevu vsa vseslovanska zborovanja in prireditve. V neoslavističnih krogih vlada zaradi tega velikansko razburjenje in nevolja.

Srednješolski vestnik.

** **Čehi in obligatni pouk nemščine na čeških srednjih šolah.** Praška revija »Přehled« nadaljuje svoje poizvedovanje o obligatnem pouku nemščine na srednjih šolah. Poslanec Udržal se zayzema za pouk nemščine, ki je ostro orožje, katerega so se Nemci bali osobito pri starejši češki inteligenci. Radikalni poslanec Klobučar pa piše: Vprašanje, naj li pouk nemščine ostane ali pa pade, zame ne obstoja. Gre le za to, če naj se tujih jezikov vestneje učimo, kakor zdaj. Glede na to pa preprosto odgovarja z »da!« Znanje nemščine nam, ki smo doma in na Dunaju v neprestani zvezi in v vednih bojih z Nemci, jako koristi in o tem ni niti potreba prekanjanja.

** **Osebnost vest.** Imenovan je g. Slavko Reich, štajerski rojak, za definitivnega gimnazijskega učitelja v Mostaru.

** **Sprejemni izpit iz nemščine na poljskih srednjih šolah v Galiciji.** Z ozirom na izvajanja o nemščini v zadnjem »Učit. Tovarišu« nam pišejo, da se na poljskih srednjih šolah vrši sprejemni izpit iz nemščine, in sicer so zahteve pri sprejemu večje nego na Slovenskem.

** **Iz Društva inženirjev v Ljubljani.** Dne 31. t. m. je predaval v »D. I. v L.« ob znatni udeležbi prof. Wester o reformnih srednjih šolah. Predavanje o reformnih srednjih šolah v inženirskem društvu ima poseben pomen, ker je znano, da so baš inženirji začeli s propagando te misli v Avstriji. »Stalna delegacija avstrijskih

Šolske potrebeščine Marija Tičar

vseh vrst priporočaj cenj. učiteljstvu in sl. šolskim vodstvom

trgovina s papirjem in galanterijo
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 26
(nasproti „Zlate kaplje“)

Zaloga Grubbauerjevih in Slatnar-
jevih zvezkov ter vseh priprav za
obratno-nadaljevalne šole.

Cene nizke!

Postrežba točna!

inženirjev» je že leta 1901 provzročila, da se je uvedla opisna geometrija na gimnazijah kot postranski predmet, in leta 1908 je delegacija dosegla, da so se osnovali v Avstriji prve tipe gimnazijskih reformnih zavodov. »St. d. av. inženirjev« pa je ostala tudi do danes iskrena zagovornica teh ref. zav., in tako je izrazil prof. Wester po svojih izvajanjih o pomenu in obsegu realnih gimnazij in reformnih gimnazijal željo, da bi vršilo »D. I. v L.« v malem ono delo, ki ga vrši »Stalna delegacija« v velikem. Po vseh kronovinah eksistira že takí zavodi, samo pri nas se ne ganemo. Velika prednost teh zavodov je, da so abiturientu odprte vse poti in da si torej šele v razsodnejši starosti voli svoj poklic, medtem ko si ga mora voliti sedaj učeča se mladina v starosti, v kateri ne more niti oddaleč še oceniti težav voljenega poklica in istotako tudi ne svojih zmožnosti. Profesor Wester je odnesel zagotovilo, da se bo »D. I. v L.« s pomočjo profsorskega društva in dr. prav energično lotilo tega vprašanja in da ga spravi v najkrajši dobi pred širši forum.

Poučno potovanje srednješolcev. »Dunajska Urania« priredi letošnji veliki teden pod vodstvom strokovnjaških učiteljev poučno potovanje srednješolcev, ki si ogledajo Postojnsko jamo, Trst, Miramare, Oglej, Brionske otoke, Pulj, podzemsko jame pri Reki in Škocjanu ter Gradec.

Nova realna gimnazija v Rovinju. Občina rovinjska je sklenila, da ustanovi štirirazredno realno gimnazijo in je prosila vlado za 12.000 K podpore. V tozadnji prošnji navaja občina, da ima mesto lasten statut, v mestu so okoližno sodišče, trgovska zbornica, carinski urad in še več drugih uradov, nima pa mesto še niti ene nižje srednje šole.

Kranjske vesti.

Odlikovanje. Deželni šolski nadzornik Fran Levec je dobil naslov in značaj dvornega svetnika. Čestitamo!

Ugled učiteljstva. Dolenjskega nam poročajo o neki Slomškarici, ki je prejela 25odstotno doklado, in o nekem župniku stvari, ki neusmiljeno tolčejo po ugledu našega stanu. Če se imata rada, naj se imata; ampak na škodo ugleda učiteljskega stanu ne smeta ljubimkovati. Vsaka stvar ima svoje meje.

Iz seje c. kr. okr. šolskega sveta v Kranju z dne 6. t. m. Predsednik poroča: Ana Vavkova, učiteljica v Cerkljah, je izstopila iz statusa kranjskega učiteljstva. Njeno mesto je provizorično zasedla Franciška Urbančičeva. V višji plačilni razred so prišli: Miklavčičeva Janja in prvi, Albreht Luka v drugi, Grebenz Ana in Sepaher Anton v tretji razred. Denarno podporo sta dobila Josip Križnar 100 K, Ivana Valenčič 60 K. — Nagrada za kmetijski pouk: Fr. Rojina 93 K, Karel Završnik 45 K, Ivan Jezeršek 25 K, Vil. Zirkelbach, Leop. Ferjan, Luka Albreht in Vinko Krek po 20 K. — Na podlagi novega šolskega zakona so bili za dobo šest let izvoljeni v okr. šolski svet: Fr. Luznar in Vilko Rus kot zastopnika učiteljstva; Matija Mrak, Josip Potokar in Blaž Zabet kot zastopniki sodnih okrajev; Anton Koblar kot zastopnik knezoškofijskega ordinariata. Prva starostna doklada se pripozna Amaliji Keceljevi in sicer provizorično od 1. decembra 1912 in definitivno od 1. februarja 1913. Deželnemu šolskemu svetu se predlaga neki zaslužni učitelj v višje odlikovanje. V Lučinah bi se imela graditi letos nova enorazrednica. Ker pa se je občina zaradi poplave šole na Trati in gradnje nove ceste močno zadolžila, prosi, da bi počakala šola še dve leti, to je do leta 1915. Do tedaj naj se vrši še zasilni pouk. Sprejeto. Izdela in predloži se deželnemu šolskemu svetu v odobrenje načrt poslovanja v poslovanju kraj. šolskih svetov (§ 10. postavbe o šolskem nadzorstvu.)

Iz ljudskošolske službe. Učiteljica Marija Sirknikova na Golem je prestavljena na štirirazrednico v Grahovem.

Škofijska kronika. Iz šematizma ljubljanske škofije za leto 1913 posnemamo sledeče: Škofija šteje 300 župnij — na novo se je ustanovila župnija Trboje, 31 župnij je praznih. Dalje šteje: 1 vikariat, tri samostojne kaplanije — dve sta prazni, 15 ekspozitur — med njimi je 6 praznih, 235 kaplanij — 95 je praznih, 30 manjših beneficijev, ki iz večine nimajo

lastnega duhovnika; samostanskih cerkva je 11, podružnic 1001. 230 manjših kapelij. Duhovnikov šteje škofija 750, med njimi je 140 redovnikov. — Usmiljenih bratov je 18, uršulink 161, karmeličank 15, usmiljenk 345, šolskih sester 84, križark 10. — Drugoverceve šteje škofija: protestantov je približno 400, nezredinjenih Grkov približno 290, judov približno 145. Poleg teh je približno 360 uniatov (katoliško-grškega obreda.)

Šolsko gledališče v Krškem. Te dni so nas na našem ličnem šolskem odru presenetili učenci in učenke obeh šol z igrano »Snežulčica«. Ravnateljstvu meščanske in vodstvu ljudske šole moramo biti za prireditve te krasne, a težavne igre hvaležni. Dosegla je lep moralen in gmoten uspeh. Obe predstavi sta vrgli nad 160 K, ki pridejo v prid naši šolarski kuhinji. Režija je bila v rokah tov. nadučitelja Levstika in soproge, ki sta žela skupno z vsem učiteljstvom splošno priznanje. — Učenci meščanske šole so prevzeli večje vloge, ki so jih rešili prav dobro. Kraljevič je nastopal sigurno, le tupatam je prišel v deklamiranje. Resno in premišljeno je igral lovčev Radmir. Kraljevo spremstvo je bilo z ministrom vred dobro v igri in maski. Občudovali smo zlasti dragocene kostume, dočim se nam toalete kraljice in dvorjank niso zdele primerne. A za naše razmere smemo biti zadovoljni. Kraljica je igrala s posebnim spretnostjo in je bila tudi v vlogi kmetice in branjeveke na mestu. V pravih rokah je bila tudi Snežulčica. Vsa se je živela v igro in je še jako težko tragično sceno z lovčev Radmirjem izvedla prav dobro. — Za presrečno zabavo občinstva so skrbeli »skratje« z Vojem na čelu. Z dražastim nastopom in s krasnimi skupinami okrog Snežulčice so nas naravnost očarali. Baš pri teh izbornih izvedbah otroci se je poznalo veliko režiserjevo delo. — Krškemu občinstvu in šolskemu odru želimo še mnogo takih večerov. Ljudstvo ima igre nad vse rado. Počasi preide zanimanje tudi v nižje sloje, posebno — če bodo ob nedeljah popoldne znižane cene. V.

Štajerske vesti.

Družba sv. Mohorja in učiteljstvo. Pod tem naslovom se spravlja zopet v zadnjem »Slov. Gospodarju« — kdo drugi, ko kak duhovnik nad brezversko liberalno učiteljstvo. Med drugim trdi: »Kjer je še količkaj dober šolski vodja, tam je družbenik on, šola in večina učiteljstva. Kjer pa je nadučitelj kak liberalen kričar ali pa nestalen, omahljiv mož, ki ima kakega lib. prenaveteža za učitelja, tam pa učiteljstva ne najdeš med družbeniki. Tako je pri nas. Z nadučiteljem imamo tri učitelje, pa nobeden ni ud Dr. sv. Moh. in jih tudi ne vidiš celo leto v cerkvi, razen kadar morajo priti, to je ob šolskih prilikah. Za Božič in Vel. noč se poniža v cerkev tudi g. nadučitelj. Teh še ni odbila dr. Pregljeva povest. Nadalje trdi, da niso učitelji udje zaradi že dolgoletnih hujškarij v učiteljskih družbah, zlasti pa v nekaterih okrajih na učit. zborovanjih. — Citateljem »Slov. Gospodarja« nasvetuje, da pregledajo imenik v koledarju. Če ne najdejo tam domačega učiteljstva, potem pa že vedo, kako je. — Zadnjič sem čital v »Tovarišu«, kjer neki tovariš tarna, da imamo premalo nadzornikov. Zadnji »Sl. Gospodar« pa nam poda dober namigljaj, kako nadzornike razbremeniti, da, celo skriti bi se dalo njih število in država bi prihranila nekaj kronic. Saj nadzorniku ni treba pohajati posameznih šol, da se prepriča o njih dobroti. V roke naj vzame koledar Dr. sv. Mohorja ter pregleda tam imenik članov. Ako je nadučitelj, šola in učiteljstvo naročnik Mohorjevih knjig, je lahko prepričan, da je to vzorna šola. Učiteljstvo, ki uživa tako duševno hrano, kakor nam jo nudijo te knjige, ne more biti slabo, učiteljstvo, ki črpa svojo nadaljno naobrazbo iz teh knjig, je gotovo vsestransko pokrovano, skrbi pridno za nadaljno naobrazbo ter more nuditi v šoli le kaj dobrega. Tudi v moralnem oziru se temu učiteljstvu ne da nič oporekati, dočim so vsi drugi brezverci, moralno pokvarjeni. Nasvetoval pa bi tudi, da učiteljstvo vbo doče skrbno pregleda imenik članov Mohorjeve družbe, kjer bo dobilo najboljšo sliko posameznih šol ter vedelo primerno ceniti svoje tovariše in tovarišice po njih značaju in stanovski zavesti.

Od Slovencev pridobljeni denar za nemške namene. Adolf Westen ml.,

tvorničar v Gaberju, je ob priliki svoje poroke daroval 1100 K v izključno nemške narodne namene in sicer je dal protestantovski občini v Celju 300 K, nemškemu društvu v Celju 200 K, za Deutsches Haus v Celju 200, nemškemu Schulvereinu 200 K in Südmarki 200 K. — Značilno je, da nemški tvorničar Westen razpečava svoje izdelke izključno le med Jugoslavnimi ter je do izbruha vojske pošiljal na Bolkan.

Ljudsko knjižnico v Mariboru (Narodni dom) je obiskovalo v mesecu prosincu 1913 142 čitateljev, ki so si izposodili 422 knjig. Knjižnica ima češki oddelek in oddelek za mladino ter oskrbuje tudi knjižnico »Mariborskega Sokola«. Nabavila si je vsa nova dela leposlovnega in znanstvenega značaja ter šteje v celem nad 2000 knjig. Knjige si izposojuje lahko brez izjeme vsak. Kupi si izkaznico za 20 vin, in dobi nanjo 12 knjig; izposojujejo se vsaki torek in četrtek od 7. do 8. ure zvečer in vsako nedeljo od 9. do pol 11. ure dopoldne.

Slavno uredništvo »Učit. Tovariša« v Idriji. »Učiteljski Tovariš« piše v 5. št. z dne 31. jan. v članku »Vzajemnost pa taka«, da je v župnišču za petero župnikov prostora — temu nasproti kot župnik popravilam v smislu § 19. tisk. zak. naslednje: Ni res, da je v župnišču za petero župnikov prostora; res pa je, da je samo za enega župnika prostor, kateri ima dve sobi in obednico. — Sv. Lovrenc v Slov. Goricah, dne 5. 2. 1913. Jožef Sinko, župnik.

Kako se izvršujejo na Štajerskem šolske postavbe? Nedavno je bilo na deklški šoli v Sentjurju ob juž. žel. izpraznjeno voditeljsko mesto. Izvršilna naredba k §§ 107, 109 in 110 določuje pod A) b) izrečno, da se imajo učna mesta na deklških šolah razpisovati za ženske in moške učne moči. Omenjeno mesto pa je bilo razpisano samo za prve. Tisti, ki bi morali čuvati, da se šol. postavbe ne kršijo se rajši pečajo z raznimi »Auszugi«, samo da bi bolj zasloveli! Natančno izpolnjevanje šol. postav pa jim je deveta briga!

Štajerska agrarna stranka je imela dne 30. januarja t. l. sejo, kateri se je sprejela na predlog cesarskega svetnika Kapperja sledeča izjava: Četudi bi imela stranka s strogo strankinega stališča zanimanje za razpust deželne zbornice in končno razjasnitev razmer, podrejuje vendar strankine zahteve občemu blagru z ozirom na mnogo nerešenih gospodarskih vprašanj. Zaradi tega je za to, da postane deželni zbor delazmožen in da temeljito reši v prvi vrsti vprašanje učiteljskih plač. Smatra pa v malem finančnem načrtu določene prispevke države deželam dosti premajhne, kakor da bi se s tem moglo ugoditi znanim in opravičenim zahtevam učiteljstva, in poziva zatorej vse državne poslance, naj se v državnem zboru zavzamejo za to, da se odkažejo deželam v ta namen zadostni prispevki. Ako pa bi se pri polnem varstvu narodnih in gospodarskih odnosajev nemškega prebivalstva ne dosegla delazmožnost deželne zbornice, se naj to vprašanje na vsak način reši ustavnim putem.

Iz Vidma ob Savi. V nedeljo, dne 9. februarja, se je vršil tu ustanovni občni zbor Ljudske knjižnice. Pristopilo je že 44 članov, kar je za tako mal kraj že prav čedno število. Predsednik novega društva je videmski nadučitelj tov. Janko Knapič.

Po previdnosti Volksrata je pred poldrugim letom zasedel mesto nadučitelja na šulferajnski šoli v Konjicah velik Nemec Hans Frass, rojen nekje pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Pa konjiški Nemci niso nič kaj zadovoljni s Frasovo nemščino, zato ga ne marajo v svoji družbi in ga — no, milo rečeno, moralčno »vun mečejo«. Da na Pirchovi — po konjiških Nemcih prirejani — slavnosti ni bil dejanski »vun vržen«, se ima zahvaliti samo gospem, ki so ga ščitile. V šoli pa se celo učenke posmehujejo Frasovi nemščini. Janko! Ali še nisi prišel do spoznanja, da je vendarle dobro, če se tudi učitelj ravna po pregovoru: »Schuster bleib bei deinem Leisten!« Vidiš, da re-negata nikjer ne marajo!

Goriške vesti.

Kje je bolje? Pa je presunila tragična smrt tovariša Brusa naš slavnici c. kr. okr. šolski svet. Ne tako, pa ne — so si mislili — da bi se tudi naše goriško učiteljstvo začelo streljati zaradi svoje

mizerije. Temu je treba od pomoči. In res, pred kratkim so dobila goriška šolska vodstva sledeči odlok: »C. kr. okr. šolski svet v Gorici je dne 2. t. m. na predlog g. Pavlice enoglasno dovolil 5000 K podpore onim učnim osebam tega okraja, ki so prišle bodisi zaradi bolezni ali zaradi obilne družine ali iz kakih drugih vzrokov brez lastne krivde v gmotno stisko ter so nujno potrebne podpore«. — Torej z drugimi besedami: oni, ki ste v taki mizeriji, da vam ne preostaja nič drugega, kot da si poženetе kroglo v glavo, počakajte še malo, izposodite si še eno krono za kolek in napravite prošnjo na nas usmiljene in velikodušne, v kateri dokažite, da vam brez nujne podpore ni mogoče niti trenutka več živeti. Mi se bomo o tem prepričali in vam pošljemo kakih 100 kronic, da vas rešimo smrti. Tisti pa, ki imate še za pelento in sol, čakajte, da tudi zato ne bodete imeli več, ker tudi vam se pozneje ne bo dovolilo umirati take smrti, kot sedem Kranjcem. — V vsaki deželi sodijo drugače, na Kranjskem obsojajo učiteljstvo na smrt — pri nas pa v dosmrtno ječo z dnevnim postom. Kje je bolje?

Iz Piskovice. V nedeljo, 26. pretečenega meseca je priredila tukajšnja šolska mladina veselico pod vodstvom svojega nadučitelja. Domačega občinstva je bila polna šolska soba. Otroci so izborno peli in so po želji občinstva nekatere pesmi ponovili. Izvrstno so uprizorili tudi lepe igre. Pohvalno je priznati, da se je tov. nadučitelj mnogo in uspešno trudil. Ljudstvo je bilo na lepi veselici prav zadovoljno.

Iz Volčjegrada pri Komnu poročajo: Prošlo nedeljo smo imeli v naši vasi zopet nekaj novega — šolsko veselico. V mali šolski sobi se je zbralo obilo občinstva, ki so z veliko pazljivostjo prisostvovali izvajanju vzporeda, ki je bil res nekaj lepega in katerega so naši šolarji izborno rešili. Hvala g. učitelju, ki se toliko potrudil za naše otroke; naj se le tudi za naprej potrudil in naša hvaležnost ne izostane.

Koroške vesti.

Koroška Albanija. Naše šolske oblasti, katerih dolžnost je čuvati nad tem, da se zakoni spoštujejo, dajejo mesto tega s teptanjem in omalovaževanjem zakonov učiteljstvu žalosten zgled in ga s tem ojnajujejo, da tudi ono deluje po nazoru, ki je menda postal last vseh šolskih oblasti, da je namreč namen in smoter šol na Koroškem edinole germanizacija. Da je temu tako, govore prejasno slučajni Strojna, St. Daniel, Vogrče, Skofice in ne v najmanjši meri naše šolske razmere. Vkljub temu, da je šola v Skočdolcu od nekdanje dvojezične, se je s slovenščino ravnalo doslej po mačehovsko. Dokler so v občini vladali Nemci, se temu nismo čudili; saj smo občutili povsod, da jim je nepristranost in pravičnost tuj pojem. A da se tudi sedaj naše opravičene zahteve omalovažujejo, da se slovenščina poučuje še vedno po končanem nauku kakor neobdigan potreba privesek, da se pouk omejuje na čitanje in da se obkladajo naši otroci v šoli s psokvami kot »windische Butle«, nam jemlje zadnje koščke potrpežljivosti. To imamo torej za našo prizanesljivost, das mo trpelj dozdaj med nami učno osebo, ki za naše šole nikakor ni usposobljeno. Na dvojezične šole sodijo obeh jezikov zmožni učitelji — ali slovenski učitelji, ki morajo kruh pri Nemcih služiti, da zasedajo njih mesta nemški agitatorji, ki ščuvajo mirno prebivalstvo, delajo spore, ki sejejo sovraštvo. Če vam tako mrzi naša deca in jo tako sovražite, da se niti v šoli ne morete premagovati in jo psujete, bodite pa vsaj toliko dosledni, in obrnite hrbet toliko sovraženim »windischarjem«. Hočemo, da se naša deca vzgaja v šoli k ljubezni do svojega rodu in naroda, kakor zahtevano v zakonih, ne pa, da se seje narodna nestrpnost. — Odkar je vlada odkrila svoje občutno srce in se zavzema za baje zatirane narode, četudi ti režejo nosove in streljajo na zdravnike, ki jim nudijo pomoč, se je naselilo tudi v naših srcih upanje, da se spomni tudi nas nič manj zatiranih koroških Slovencev in nam da to, s čimer tako radodarno obisplje Albance. — Upamo tudi, da se nas spomni okrajni šolski svet v Beljaku in ukrene potrebno, da bo uživala slovenščina iste pravice in da se bo regovala tako, kakor drugi predmeti. Končno izrekamo nado, da se gospod Šille škoraj priuči toliko slovenščini, da